

Mopedtur til Atlanterhavsvegen

Ja, vi som kjøre moped på Bjønnåsen driv med mye rart. Vi klare å tromme sammen 21 sykler på antikkmesse i Vikingskipet, vi kjøre Mjøsa rundt på indre bane i snøslaps og kulde, og rett som det er tar vi oss en putretur i Åstdalen. Vi trodde vel ikke at det var særlig seriøst når det ble kastet fram et forslag om å legge årets tur til Atlanterhavsvegen. Det var vel de av oss som tenkte på Aukrusts figur Edmund Bakken som drømte om motorsykkeltur til De Andalusiske Sletter.

Men. Etter hvert kom det signaler som tydet på at dette var mer seriøst enn som så. Det kom program for turen og dermed var det bestemt... i hvertfall fra kjærringas side at dette skulle vi være med på. Jeg måtte avvente en del forhold på jobb før jeg sa ja.

Da endelig alt var avklart og dagen nærmet seg for avreise, steg spenningen. Vi flikket på doningene og planla bagasje og tilbehør. Torsdag kveld før avreise var det fram møte i Brumunddal for opplasting av mopeder og motorsykler. Oddgeir hadde lagt ned en kjempejobb med å lage rammer på både lastebil og henger, slik at 31 kjøretøyer kunne stables og sikres trygt for turen. Etter et par timers jobb var alle syklene på plass.

Opplasting

Fredag morgen opprant med fint vær og reiseklare og lystige deltakere på plass i Brumunddal. Buss og lastebil sto klare, og vi fant plasser i den flotte røde veteranbussen. Bagasje ble fordelt mellom buss og lastebil. Etter avgang ble vi ønsket velkommen av vårt vertskap, presidenten og visepresidenten, etter korrekt prosedyre for alle reiser. Det ble gitt informasjon både på engelsk og greit forståelig hedmarksdialekt til stor forlystelse for alle deltakerne. Taxfree åpnet og presidentskapet (for anledningen stewarder) sto for skjenking av gylne dråper som varmet og lettet på stemningen. Lillehammer ble passert med allsang og lystige kommentarer, og etter hvert som Gudbrandsdalen ble forsert med lave gir og hylende girkasse, gikk diskusjonen høyt om geografi og kjærlighet. Og fisken vokste for hver kilometer (det var visst en del som hadde prøvd de fleste elver, vann og dammer oppover dalen)

Stewarden skjenker

Nødvendige pauser ble innvilget med jevne mellomrom, med en lengre stopp ved Lesjaskog Handel. Derfra var det bare nedoverbakke til Åndalsnes, etter en telefon til baktroppene om nødvendig supplering av flytende stoffer på polet på Dombås. Dette gjorde at vi sparte inn en stopp her og så bar det utover Isfjorden mot Molde. Etter fergetransport fra Åfarnes med svele og kaffe, satte vi kursen mot Bud.

Ved ankomst Bud Camping, ble vi fordelt på koselige hytter ut mot sjøen, og det ble gjort klart il grillfest. Mat og drikke var innkjøpt og med varme griller var festen snart i gang.

Allsang med akkompagnement av vår lokale hornblåser (Vel blåst, Trond Sulen), og latter og moro. Kveldens høydepunkt var overraskende besøk av ei av jentene fra Toten i Oddgeirs skikkelse. Det var en uforglemmelig opplevelse. (håper på et da capo ved en senere anledning)

Jenta fra Toten

Lørdag morgen var det klart for den store turen. Syklene ble losset, og vi samlet oss på campingen før vi satte kursen mot Brygga i Bud hvor vi skulle stille ut mopedene. Vi hadde med forsyninger i form av lefse og pultost som vi mente Møringene burde oppleve og dette ble gjort klart til servering av medbrakte budeier. Nå er møringene kjent for ikke å si nei takk til et gratis måltid, og slik var det stort sett her også. Det eneste var at de ble så veldig fort mette. Men noen kjøpte tross alt en pose pultost.

Utstilling i Bud

Vi hadde avtale med NRK, slik at vi måtte vente en stund på journalisten derfra. Når han var ankommet, og noen småproblemer med sykler var løst eller forsøkt løst, dro vi på sjarmtur i Bud sentrum. Det var rene 17. mai-stemningen i sentrum med folk langs gata, vinkende, smilende og fotograferende. Trafikken ble stanset for å slippe oss fram, og vi satte kursen utover mot havet.

Atlanterhavsvegen

Overalt vinkende og smilende mennesker, flyktende sauer og kyr, og en fantastisk natur i fint vær. Vi la inn en del pauser både for å strekke på bena og å kunne riktig nyte været og naturen. Landskapet åpnet seg, og snart var vi ute på den virkelige Atlanterhavsveien med hav, småøyer og flotte broer. Den største av broene måtte forseres to ganger for at NRK skulle få sine opptak fra flere vinkler. Dette var ikke oss imot, da dette vel var den flotteste delen av turen. Dagens mål var Håholmen. Dette fantastiske stedet ble startet av Ragnar Thorset, mannen bak vikingeskipet Saga Siglar.

Etter en del intervjuer og framføring av mopedklubbens hymne, ble syklene igjen lastet opp, og vi kunne bevege oss i retning brygga for transport sjøvegen til Håholmen. Dette foregikk herskkelig med vikingeskip, en fantastisk tur som dessverre ikke varte lenger enn et kvarters tid. Selskapet koste seg om bord til nasjonalromantiske toner framført på trombone. Det må vel også nevnes at den som var mest fornøyd med denne stoppen, var budeia som fikk seg en skikkelig ekstratur i en strøken 70-

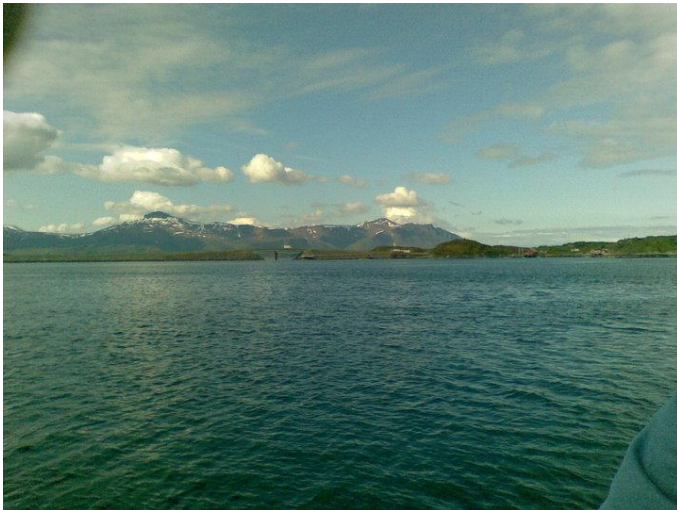
talls Ford Lincoln med en etter sigende like flott sjåfør.

Trombonisten

Vel fremme ble vi fordelt i hus og naust rundt på stedet, for øvrig alt med høy standard. Vi treftes etterhvert på kroa for en forfriskning før vi skulle spise mat i restauranten. Her ble vi servert retter fra havet i hyggelige omgivelser med godt drikke til. Takktaler ble framført og stemningen var upåklagelig. Etter middag treftes vi på kroa, og ettersom kvelden ble til natt, ble det festet og skravlet i hus og hytter.

Etter frokost på søndag var det ny seiltur over til buss og bil, og som på lørdag til toner fra Tronds trombone. Bussen ble entret, og kursen satt mot Kristiansund og Sunndalsøra. Været var fortsatt med oss og vi flatlandsbønder beundret høye fjell og dype fjorder. (Ja, vi kjørte faktisk under noen av dem) Vi tok oss tid til en stopp på Sunndalsøra, med muligheter for å få i seg litt mat, og en hvil for trette rygger.

Retur mot Atlanterhavsvegen

Bakkene opp fra Sunndalsøra mot Oppdal gikk overraskende bra, selv om girskassa i bussen skrek i protest mot hyppige girskift. Opp kom vi og Dovre ble passert med moskus i vegkanten som publikum. Ny pause med mat på Dombås før vegen gikk strakt hjem til Hedmarken. Det må sies at stemningen var litt roligere på hjemturen enn på utreise, men det må vel tilskrives slitne rygger og et vell av opplevelser som måtte fordøyas.

Framme i Brumunddal var det på an igjen for å losse sykler og komme seg hjem. Og her kan jeg jo avslutte med å si som de fleste skoleelever som har skrevet stil : at det hadde vært en fin tur.

Men det er ikke nok for å beskrive denne opplevelsen. Det var en fantastisk flott tur som jeg vil påstå vil være et minne for livet for alle som deltok. Flott natur, hyggelig reisefølge, kjempeopplegg, morsomme episoder og ikke minst: det er så utrolig gøy å kjøre moped.

Takk til dere som tok storparten med jobben for å få dette til, dere gjorde en kjempeinnsats, og takk til alle som var med for en kjempetur.

Maj Britt og Trond Kristiansen.